

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	6111010902
Dátum vydania rozhodnutia:	13.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6111010902.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. marca 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému Q. J X. , pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o dovolaní obvineného Q. A. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. júna 2012, sp. zn. 5 To 12/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Q. A. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12. decembra 2011, č. k. 1 T 77/2011-196, bol obvinený Q. A. uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej dohode 16. júna 2010 si od E. O. na ulici D. č. XX v C. C. požičal 6 000 eur s tým, že peniaze vráti 18. júna 2010, na nákup motorového vozidla, pričom peniaze doposiaľ nevrátil, čím takto E. O., bytom O. X, C. C., spôsobil škodu vo výške 6 000 eur.

Okresný súd uložil obvinenému Q. A. podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon trestu podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný nahradiť poškodenému E. O. ml., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, C. C., škodu vo výške 6 000 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného E. O. st., nar. XX. H. XXXX, bytom L. XXX, XXX XX L., odkázal so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že skutkové zistenia, právna kvalifikácia konania obvineného a uložený trest sú správne. Zároveň považoval za potrebné zmeniť výroky o náhrade škody, a preto rozsudkom zo dňa 12. júna 2012, sp. zn. 5 To 12/201, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o náhrade škody a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému Q. A. uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť uhradiť poškodenému E. O. st., nar. XX. H. XXXX, bytom L. č. XXX, okres F. z titulu náhrady škody 6 000 eur. V ostatných častiach zostal napadnutý rozsudok nezmenený. Súd zároveň zamietol odvolanie obvineného Q. A. ako nedôvodné a odvolanie poškodeného E. O. st. ako podané oneskorene.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Q. A. prostredníctvom obhajkyne dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že okrem výpovede poškodených E. O. ml., E. O. st. a potvrdenia peňažného ústavu o vybratí sumy 6 000 eur, žiadny iný dôkaz nepreukázal, že skutok spáchal. Preto Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 18. augusta 2011 trestné stíhanie vedené proti obvinenému zastavil. Uvedené rozhodnutie následne zrušil Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 20. septembra 2011, pričom súdu prvého stupňa nariadil vypočuť MUDr. N. k otázke pôžičky. Napriek tomu, že výsluchom svedkyne nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli súdu známe v čase vydania uznesenia o zastavení stíhania, okresný súd uznal obvineného za vinného zo spáchania trestného činu podvodu.

Podľa obvineného pritom vykonané dokazovanie nasvedčuje tomu, že skutok sa nestal. Zároveň nebola správne ustálená osoba poškodeného, nakoľko podľa uznesenia o vznesení obvinenia mala byť škoda spôsobená E. O. ml., avšak v rozsudkoch súdov nižšieho stupňa nebolo bližšie špecifikované, či sa jedná o E. O. mladšieho alebo staršieho.

Z uvedených dôvodov obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 12/2012, zo dňa 12. júna 2012 bol porušený zákon v ustanovení § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil v celom rozsahu rozhodnutie krajského súdu a okresného súdu a prikázal mu podľa § 388 ods. 1 Tr. por., aby vec znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril námestník okresného prokurátora, ktorý považoval dovolanie obvineného v časti týkajúcej sa výroku o náhrade škody za bezpredmetné. Ohľadne namietaných skutkových zistení poukázal na nemennosť a nemožnosť skúmania správnosti a úplnosti zisteného skutku zo strany dovolacieho súdu, a preto dovolaciemu súdu navrhol v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným Q. A. nie je dôvodné.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu dovolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné.

Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Banská Bystrica, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený primárne namietal nepreukázanie spáchania skutku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený Q. A. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nie je daný.

Ani dovolateľova námietka ohľadne nesprávneho ustálenia osoby poškodeného nie je dôvodná.

Okresný súd prevzal znenie skutkovej vety z obžaloby podanej námestníkom prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica. Je síce pravda, že v predmetnej skutkovej vete absentoval dátum narodenia poškodeného, resp. rozlíšenie, či škoda bola spôsobená E. O. mladšiemu alebo staršiemu, avšak okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že obvineného zaviazal na zaplatenie

sumy 6 000 eur poškodenému E. O. ml. Zároveň uviedol, že nakoľko E. O. st. nie je aktívne hmotno-právne legítimovaný, odkázal ho s nárokom na konanie vo veciach občianskoprávných (č. 1. 6). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd osobu poškodeného stotožnil.

Následne krajský súd v rámci odvolacieho konania zistil, že poškodený E. O. ml. bol iba spoludisponent s účtom, pričom dňa 11. decembra 2011 zomrel.

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 21. augusta 2010 (č. 1. 2 - 4), zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného E. O. ml. zo dňa 6. októbra 2010 (č. 1. 24 - 33) a zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného E. O. st. zo dňa 6. októbra 2010, vyplýva, že účet, z ktorého E. O. ml. vybral peniaze za účelom pôžičky obvinenému, patrí jeho otcovi - poškodenému E. O. st. Poškodený E. O. ml. mal k účtu dispozičné právo. Konaním obvineného bola teda spôsobená majetková ujma nielen poškodenému E. O. ml., ale aj E. O. st. ako vlastníkovi predmetného účtu.

Odvolací súd preto rozhodol správne, keď obvineného Q. A. zaviazal na úhradu škody vo výške 6 000 eur poškodenému E. O. st.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Q. A. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.